

V Českých Budějovicích, 18. 9. 2013

POSUDEK DISERTAČNÍ PRÁCE

Jaroslav Havrlant: Ekleziologie Tomáše Bavorovského (+ 1562)
Katolická teologická fakulta UK, Praha 2013

Předložená disertační práce se zabývá tematikou na pomezí církevních dějin (období mezi husitstvím a rekatolizací) a systematické teologie (eklesiologie). Toto zaměření je samo o sobě vítané z několika důvodů: Osobnosti a události této doby z katolické strany nejsou příliš zmapovány. Eklesiologie je v dané době velmi významnou oblastí, což může být v jistém ohledu inspirací i pro dnešní dobu, která je z hlediska náboženské plurality a častého nevyjasnění hranic mezi konfesemi či dokonce náboženstvími dosti podobná. Návrat k historii a promýšlení tehdejších koncepcí, přístupů a jejich praktického uvádění do života je v tomto případě tedy nejen akademicky zajímavé, ale i praktické. Co se týče volby tématu, je tedy třeba práci velmi ocenit.

Práce je rozdělena do 5 částí, z nichž 3 jsou vysloveně historické a 2 historicko-systematické. V historické části pracuje kandidát s prameny i sekundární literaturou. Pokud mohu jako ne-historik věc posoudit, práce s prameny je na výborné úrovni a plně odpovídá oborovým standardům. Vzhledem k velmi omezeným sekundárním zdrojům je historická část mapující život a dílo Tomáše Bavorovského vysoce

náročným historickým výzkumem, který je díky teologické kompetenci autora skutečně zasvěcený, takže cenné informace a podněty zde najde nejen historik, ale i teolog.

Historicko-systematická část začíná představením myšlenek Tomáše Bavorovského, které jsou utříděné a prezentované v kontextu hlavních eklesiologických témat. Na tuto část navazuje poslední kapitola, kde autor postoje a myšlenky Tomáše Bavorovského zasazuje do kontextu doby a dalších autorů. Myšlenky jsou zde předkládány spíše popisným a referativním způsobem, avšak to neznamená, že by zde chyběl tvůrčí zásah. Autor zde totiž musel prokázat schopnost najít, resp. dotvořit řád z chaosu, neboť Bavorovského dílo není primárně systematickým teologickým pojednáním. Rozčlenění témat a jejich prezentace je ale dle mého soudu zdařilá, takže byl ve své snaze autor úspěšný. Jak už bylo naznačeno výše, nepřevládá zde spekulativně-teologický, ale spíše o historicko-popisný přístup.

Práce je stylisticky i typograficky na velmi dobré úrovni, takže struktura textu a jeho sazba čtenáři porozumění nekomplikuje, ale spíše mu pomáhá. Gramatické chyby se vyskytují v míře minimální. Pouze bych dal autorovi ke zvážení pouze otázku, zda je nutné používat tučný typ písma při zdůraznění některých pojmů či myšlenek. Dle mého soudu (a podle obvyklých typografických doporučení) to není příliš šťastné a estetické.

Závěrem musím konstatovat, že je práce na velmi slušné úrovni a přináší celou řadu nových informací a faktů. Jak po stránce vědeckého přínosu, tak i z hlediska metodologického a estetického jde rozhodně o práci zdařilou. Jednoznačně ji doporučuji k obhajobě a k následné publikaci.

Tomáš Machula